

Industrikraft Møre AS
c/o Hustadmarmor AS
6440 ELNESVÅGEN

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148
0033 Oslo

Ålesund, 11. oktober 2013

UTTALELSE – RESERVEKRAFTVERK PÅ NYHAMNA – SØKNAD FRA STATNETT OM DISPENSASJON FRA KONSESJONSVILKÅR (DERES REF 08/935)

1 INNLEDNING

Industrikraft Møre AS ("IKM") viser til søknad fra Statnett SF ("Statnett") om dispensasjon fra vilkår i anleggskonsesjon for reservekraftverket på Nyhamna i Aukra kommune i Møre og Romsdal ("Reservekraftverket"), samt vår e-post av 25. september til Olje- og Energidepartementet ("OED") med spørsmål om saksgang og mulighet for å komme med innspill i forbindelse med søknaden.

Det vises i denne forbindelse også til intervju med daværende olje- og energiminister Ola Borten Moe i Romsdals Budstikke den 17. juli i år hvor Borten Moe åpner for start av reservekraftverket på Nyhamna.

Vi viser videre til vårt foreløpige innspill til OED datert 4. oktober 2013 i tillegg til OED sitt brev datert 15. oktober 2013 der Dere orienterer om at saken er lagt ut til høring.

Generelt mener IKM at det er hensiktsmessig å benytte et lokalt gasskraftverk for å sikre driften og forsyningssikkerheten på Nyhamna med tilhørende eksport av 200 TWh pr år med gass til Storbritannia. Statnett sin dispensasjonssøknad underbygger begrunnelsen for etableringen av Industrikraft Møre. Vi merker oss i denne sammenheng at NVE i sitt brev til OED datert 3. oktober 2013 også er av den oppfatning av at driftssikkerheten av strømforsyningen til Ormen Lange ikke er god nok.

IKM vil i det følgende gjøre rede for sine synspunkter i forbindelse med søknaden fra Statnett og ber om at OED tar disse innspillene med i den videre behandlingen av saken.

2 BAKTEPPE

2.1 TILLATELSEN

Statnett søkte og fikk i 2007 konsesjon i medhold av energiloven fra Norges vassdrags- og energidirektorat ("NVE") til å bygge og drive Reservekraftverket.

Søknaden gjaldt tillatelse til å kunne ta anlegget i bruk i begrensede perioder. Konesjonen ble gitt på bakgrunn av at Reservekraftverket skulle være et virkemiddel for Statnett for å håndtere svært anstrengte kraftsituasjoner ("SAKS") i en region med generelt underskudd på energi. Premissene for konsesjonen var blant annet at anlegget skal stå i beredskap for å redusere sannsynligheten for strømrasjonering ved SAKS.

Opprinnelig ble det skapt et inntrykk av at Statnett hadde til hensikt å bygge et midlertidig og mobilt reservekraftverk. I Statnett sin opprinnelige søknad ble ikke forsynings sikkerheten til Nyhamna omhandlet eller brukt som argumentasjon for tiltaket.

I 2010 søkte og fikk Statnett dispensasjon fra vilkår i konsesjonen slik at Reservekraftverket kunne kjøres sen vinteren/våren 2010 i tilfeller hvor det oppstod en driftsforstyrrelse eller vanskelig driftssituasjon i kraftsystemet, jf. systemansvarsforskriften § 12 fjerde og femte ledd. Senere samme år ble dispensasjonen utvidet til å omfatte adgang til å kjøre Reservekraftverket i uke 1-20 i 2011. I november 2011 utvidet Olje- og energidepartementet dispensasjonen til å gjelde perioden uke 1-20 hvert år fra 2012 til 420 kV kraftledning Ørskog – Sogndal er driftssatt.

Statnett har på denne bakgrunn i dag adgang til å kjøre Reservekraftverket ved (1) SAKS-tilfeller, etter forutgående godkjenning fra NVE, og (2) en vanskelig driftssituasjon eller driftsforstyrrelse, jf. systemansvarsforskriften § 12 fjerde og femte ledd, i ukene 1 – 20 frem til Ørskog – Sogndal er satt i drift.

Det kan virke som om Statnett sitt anlegg på Nyhamna – både teknisk og kostnadmessig - avviker i vesentlig grad fra det man opprinnelig ga inntrykk av at man ønsket å bygge. På samme måte avviker begrunnelsen for dispensasjonssøknaden i vesentlig grad i forhold til opprinnelig søknad om konsesjon.

2.2 RESERVEKRAFTVERKET

Premissene for konsesjonen var at Reservekraftverket skulle etableres som et SAKS-tiltak av hensyn til den prekære situasjonen i kraftsystemet i Møre og Romsdal. Selve utbyggingen var i utgangspunktet budsjettert til om lag MNOK 800, men de totale utbyggingskostnadene beløp seg til nærmere 1,6 MRDNOK. I ettertid har det påløpt ytterligere kostnader ved anlegget og det antas at man nærmer seg opp mot 2 MRDNOK i totale kostnader for anlegget.

Kostnadene har til nå blitt finansiert over sentralnettstariffen til Statnett, hvilket i praksis innebærer at kostnadene er fordelt på alle nettkunder.

2.3 SØKNADEN

Statnett søker nå om dispensasjon for å kunne kjøre Reservekraftverket ved hendelse på 420 kV kraftledning Viklandet – Fræna, eller de tilknyttede stasjonene Viklandet og Fræna, som fører til utkobling av overføringen, og hvor det ikke er mulig å koordinere utkoblingen med planlagt driftsstans på Ormen Lange anlegget.

Dispensasjonen vil dersom den innvilges representere en utvidet rett for Statnett til å kjøre Reservekraftverket.

2.4 INNLEDENDE KOMMENTARER FRA INDUSTRIKRAFT MØRE AS

2.4.1 GENERELT

Det store og økende kraftunderskuddet i Møre og Romsdal, den mangelfulle leveringssikkerheten til anlegget på Nyhamna, store overføringstap og de store kostnadene til alternative løsninger (nye kraftlinjer og reservekraftverk) var bakgrunnen for etableringen av IKM og introduksjonen av begrepet *kortreist kraft*.

IKM er enig med Statnett i at leveringssikkerheten til Nyhamna ikke er god nok. Tre langvarige utfall av 420 kV kraftledning mellom Sunndal og Fræna trafo, samt mange spenningsdipper og forstyrrelser har medført mange utfall av Ormen Lange anlegget. Dette er en situasjon som Norge, som en stor og viktig gass eksportør, ikke kan leve med.

IKM er forundret over at Statnett nå søker dispensasjon frem til 420 kV Ørskog – Fardal er idriftsatt. De alvorlige feilene som har medført utfall av kraftforsyningen på Nyhamna er uavhengig av om Ørskog – Fardal hadde vært i drift. Risikoen for utfall på kraftforsyningen vil følgelig være uendret med Ørskog – Fardal etablert. Dette bekrefter, etter IKM sin mening, behovet for en permanent løsning utover reservekraftverket på Nyhamna eller større importkapasitet til Møre og Romsdal sørfra.

Vi minner også om at Statnett sin egen konklusjon fra 2006 om at et permanent kraftverk i Midt-Norge er den samfunnsøkonomisk beste løsningen. I denne studien konkluderte Statnett med at et permanent gasskraftverk var samfunnsøkonomisk bedre enn ny forbindelse Ørskog – Fardal som Statnett da kostnadsberegnet til 1,1 MRDNOK.

Kraftunderskuddet i Møre og Romsdal er fortsatt økende, og IKM er av den oppfatning at den situasjonen som forelå da IKM ble etablert, i stor utstrekning er den samme som i dag med hensyn til behovet for å bedre leveringssikkerheten for kraft til den viktige petroleumsvirksomheten på Nyhamna.

Den betydelige utvidelsen av anlegget på grunn av beslutning om utbygging av Aasta Hansteen-feltet og Polarled medfører at fremtidige utfall av krafttilførselen vil ha enda større konsekvenser for gasseksporten til Storbritannia enn tidligere.

2.4.2 KOMMENTARER TIL SØKNADEN

IKM mener at en dispensasjon fra anleggskonsesjonen i praksis vil innebære at Reservekraftverket vil stå i kontinuerlig beredskap for eventuelle feil på kraftforsyningen inn mot Nyhamna, hvilket medfører økte kostnader for Statnett (herunder nettkundene) og innebærer at Reservekraftverket i realiteten fremstår som et kundespesifikt reserveaggregat for Nyhamna.

NVE går i sin innstilling til OED datert 3. oktober 2013 ikke inn på den generelle forsyningssikkerheten i området, men fokuserer på forsyningssikkerheten til Ormen Lange. Dette styrker argumentasjonen for at dette er et tiltak spesifikt for Ormen Lange, og svekker grunnlaget for at dette kan anses som et SAKS-tiltak. Søknaden reiser følgelig flere prinsipielle problemstillinger som må avklares før en dispensasjon eventuelt innvilges.

Disse prinsipielle problemstillingene vil bli belyst i punkt 3 nedenfor og knytter seg hovedsakelig til at en utvidet dispensasjon:

- vil være i strid med premissene for etableringen av reservekraftverket (ikke lenger et SAKS-tiltak)
- ligger ikke innenfor systemansvarlig sin rolle
- medfører tvil om at kostnadene ved anlegget kan tariffes nettkundene over sentralnettstariffen
- i praksis vil gripe inn i markedets utvikling av ny el-produksjon i området.

3 IKMs SYN PÅ EN EVENTUELL DISPENSASJON

3.1.1 HJEMMEL TIL DISPENSASJON

Olje- og energidepartementets adgang til å gi dispensasjon fra vilkår satt i Statnetts anleggskonsesjon fremgår av energilovforskriften § 9-4 første punktum:

”Departementet kan i særlige tilfelle dispensere fra denne forskrift, bestemmelser gitt i medhold av denne forskrift og vilkår satt i konsesjoner gitt i medhold av energiloven.”

Hovedkriteriet for å kunne innvilge dispensasjon er at det anses å foreligge et ”særlig tilfelle” som betinger dispensasjon. Begrepet kan forstås slik at det ikke skal være kurant å dispensere – det må foreligge spesielle forhold og vektige grunner for å kunne avvike fra de vilkår som er gitt. I praksis vil en slik

dispensasjonsvurdering avhenge av et konkret skjønn, hvor den rettslige rammen for skjønnsutøvelsen må utledes av reglernes formål og andre relevante rettskilder.

3.1.2 ST.MELD NR.18 (2003-2004)

Rammene for systemansvarlig sin bruk av reservekraft er i stor grad trukket opp i Stortingsmelding nr.18 (2003-2004) ("**Stortingsmeldingen**"). Bakgrunnen for meldingen var blant annet Regjeringens ønske om å sikre muligheten til å supplere markedet med ekstra sikkerhet i SAKS etter en vinter hvor det ble reist tvil om aktørene i kraftmarkedet klarte å disponere ressursene slik at man unngikk rasjoneringsinngrep fra myndighetene.

I meldingen konkluderer Olje- og energidepartementet med:

"Det er departementets vurdering at bruk av mobil eller fast reservekapasitet for kraftproduksjon vil kunne være et hensiktsmessig virkemiddel i en svært anstrengt kraftsituasjon. Departementet vil imidlertid presisere at produksjonsreservene ikke skal inngå som en del av den ordinære produksjonskapasiteten i Norge. Slike reserver skal kun være tilgjengelige for den systemansvarlige i en svært anstrengt kraftsituasjon, og vil på denne måten være utenfor det ordinære markedet.

(...).

Departementet legger på denne bakgrunn til grunn at bruk av for eksempel gassturbiner kun er et hensiktsmessig virkemiddel i en svært anstrengt kraftsituasjon, og at produksjon kun skal skje innenfor stramme og på forhånd gitte rammer.

(...).

Videre skal NVE ved eventuell etablering av reservekapasitet legge stramme rammer i forhold til markedet for øvrig, slik at virkemidlet virker som et reelt tiltak i en svært anstrengt kraftsituasjon og at investeringsbeslutningene til aktørene i markedet påvirkes minst mulig negativt. Utformingen av virkemiddelet må ta tilstrekkelig hensyn til at den systemansvarlige skal være nøytral og uavhengig i forhold til aktørene i kraftmarkedet (...). Den systemansvarliges kostnader knyttet til denne typen tiltak skal dekkes innenfor inntektsrammen til systemansvarlig.

3.1.3 BETYDNINGEN AV STORTINGSMELDINGEN

Stortingsmeldingen angir rammene for bruk av reservekraft, og meldingen gir klart uttrykk for at reservekraft er et virkemiddel for å håndtere SAKS. Det fremgår av meldingen at bruk av reservekraft må vurderes opp mot en rekke andre hensyn, og at disse hensynene begrunner avgrensningen mot SAKS-tilfellene.

Meldingen vil i så henseende være en viktig rettskildefaktor ved vurderingen av hvilke hensyn departementet kan vektlegge ved vurderingen av om dispensasjon skal gis eller ikke.

3.1.4 ROLLEN TIL SYSTEMANSVARLIG STATNETT

Systemansvarlig sin rolle følger av energiloven § 6-1 og er nærmere omtalt i Ot.prp.nr. 56 (2001-2002), hvor det på s.48 og 49 fremgår:

"Systemansvarlig har ansvar for å sikre momentan balanse til enhver tid, og dermed legge til rette for en tilfredsstillende leveringskvalitet i alle deler av landet. Systemansvaret omfatter også et ansvar for å sikre momentan balanse i fremtiden. (...).

Systemansvaret skal bidra til å sikre et samfunnsmessig rasjonelt og effektivt kraftsystem, og derigjennom bidra til en samfunnsmessig rasjonell utnyttelse av kraftressursene. Det vises til energilovens formålsbestemmelse.

Systemansvarlig har ansvar for å sikre at fysiske kraftmarkeder fungerer på en tilfredsstillende måte i forhold til utøvelsen av systemansvaret, samt ansvar for å ta i bruk andre virkemidler for å ivareta systemansvaret på en samfunnsmessig rasjonell måte. (...) Virkemidlene som benyttes skal i størst mulig grad være basert på markedsmessige prinsipper, og de skal sikre effektiviteten i de fysiske kraftmarkedene.”

Som det gis uttrykk for i energilovens forarbeider er systemansvarlig sin primæroppgave å sikre den momentane balansen til enhver tid. I tråd med Stortingsmeldingen ble systemansvarlig sine oppgaver utvidet gjennom systemansvarsforskriften § 22a for å sikre at systemansvarlig har virkemidler til å effektivt kunne opprettholde den momentane balansen i SAKS.

Det er viktig at systemansvarlig kontinuerlig kan opprettholde den momentane balansen i nettet og at det finnes virkemidler til å håndtere SAKS for å sikre kraftnettet også i vanskelige situasjoner.

Rekkevidden av systemansvaret og systemansvarlig sine oppgaver må imidlertid ikke utvides på en slik måte at systemansvarlig utfører markedsoppgaver.

IKM viser til at det er et grunnleggende skille i energilovgivningen mellom monopol (nett) og marked (produksjon). Som uttrykt i på s. 18 i Ot.prp.nr. 43 (1990-91):

”Fordelings- og overføringsnettet er naturlige monopoler som må holdes adskilt fra konkurranseorientert virksomhet i næringen. En forutsetning for en sterkere markedsorientering av produksjonsvirksomheten er at nettfunksjonene underlegges en effektiv offentlig monopolkontroll.

(...)

For å få et skille mellom konkurranseorientert virksomhet og monopolvirksomhet kan det være naturlig å skille ut sentralnettet i et selvstendig landsomfattende krafttransportselskap som reguleres av myndighetene. Selskapet skal ikke delta i krafttransaksjoner, kun forestå overføringstjenester”

Skillet kommer blant annet til uttrykk i energiloven § 4-6, hvor det er lagt til grunn at det ”i en vertikalt integrert virksomhet som er tillagt systemansvar etter § 6-1 (...), skal nettvirksomheten skilles fra virksomhet innen produksjon eller omsetning av elektrisk energi”. Bestemmelsen i § 4-6 bygger på reglene i Elmarkedsdirektiv II artikkel 10. Elmarkedsdirektiv II stiller krav til at systemansvarlig er uavhengig fra produksjon og omsetning. Kravet til systemansvarlig sin uavhengighet presiseres ytterligere i Elmarkedsdirektiv III, blant annet gjennom artikkel 9 til 12, artikkel 13 og 14 (ISO-modellen) og kapittel V (ITO-modellen) som angir alternative organisasjonsmodeller for å sikre uavhengighet.

IKM viser til at det er et grunnleggende krav i energilovgivningen at nettmonopolet skal være uavhengig fra produksjon og omsetning. Det er med andre ord de ulike aktørene i kraftmarkedet, og ikke systemansvarlig, sin oppgave å sørge for at det er tilstrekkelig produksjonskapasitet til å dekke etterspørselen etter elektrisitet, herunder sørge for utbygging av ny produksjon.

Hensynet til at bruk av reservekraft ikke skal påvirke investeringsbeslutningene til markedet er et av de bærende hensynene bak vurderingene om at reservekraft kontrollert av systemansvarlig skal være forbeholdt SAKS-tilfellene, jf. Stortingsmeldingen. Således er det sterke hensyn som taler for at man skal være varsom med å tillate tiltak som griper inn i det fundamentale skillet mellom nett og marked.

IKM viser til at det inn til Fræna trafo i dag er to ulike kraftledninger – den gamle 132 kV og den nye 420 kV fra Viklandet. Det er kun Nyhamna som er avhengig av 420 kV kraftledning Viklandet - Fræna. Som det fremgår av søknaden til Statnett ble det våren 2006 etablert automatisk utkobling av kraftledningen Fræna – Nyhamna samtidig med utfall av kraftledning Viklandet – Fræna. Hensikten med den automatiske frakoblingen var å ivareta forsyningssikkerheten i Istad Netts 132 kV. Alle andre forbrukere vil således forsynes av 132 kV kraftledningen til Istad Nett om 420 kV forbindelsen faller ut

En utvidet dispensasjon vil følgelig medføre at Reservekraftverket i realiteten fremstår som et kundespesifikt reserveaggregat for Nyhamna. Dette svekker videre grunnlaget for at Reservekraftverket skal være et tiltak for å sikre regionen i SAKS-tilfeller.

En anvendelse av Reservekraftverket som en back-up kraftløsning for Nyhamna innebærer at man beveger seg utenfor rammen av systemansvaret og er en løsning som gir negative konsekvenser for satsning på og utvikling av elektrisitetsproduksjon i regionen.

3.1.5 GENERELT KRAFTUNDERSKUDD

IKM vil påpeke at regionens kraftforsyningsutfordringer er sammensatt, men at utfordringene i hovedsak knytter seg til regionens generelle kraftunderskudd. En utvidelse av dispensasjonen løser ikke disse utfordringene, men vil derimot underminere satsningen på og utviklingen av ny elektrisitetsproduksjon i regionen.

3.1.6 TARIFFERING

Systemansvarlig er i henhold til energiloven med tilhørende energilovsforordning og kontrollforskrift underlagt monopolkontroll. Dette innebærer at selskapets tillatte inntekter fastsettes av NVE gjennom et årlig inntektsrammevedtak som skal dekke systemansvarlig sine kostnader i egne nettanlegg og kostnader knyttet til utøvelsen av systemansvaret, jf. kontrollforskriften § 11-1. Som for alle øvrige monopolregulerte selskaper er det et grunnleggende mål at systemansvarlig skal være kostnadseffektiv og fatte samfunnsøkonomiske beslutninger.

Selve inntekten innhentes gjennom å tariffere tilknyttede brukere av sentralnettet, herunder produksjon og forbruk.

Dagens tariffregler er i stor grad bygget opp rundt prinsippet om at brukeren av det aktuelle nettet betaler. I tilfeller hvor det primært er en stor bruker av et nettanlegg (radialer) fordeles nettkostnadene på denne brukeren. Dette kommer blant annet til uttrykk i kontrollforskriftens regler om tariffing av produksjonsrelaterte nettanlegg (§ 17-1) og anleggsbidragsreglene knyttet til kundespesifikke anlegg (§ 17-5).

Tariffreglene knytter seg til kraftnettet og skal bidra til å dekke kraftnettets kostnader. Finansiering av produksjon er imidlertid åpenbart en oppgave for markedet, og ikke for nettbrukerne.

En fordeling av kostnadene for Reservekraftverket over sentralnettstariffen forsvares i dag av at tiltaket er nødvendig av hensyn til at systemansvarlig skal kunne opprettholde den momentane balansen i en region i SAKS-tilfeller.

En utvidelse av anvendelsesområdet for Reservekraftverket, vil som nevnt innebære at Reservekraftverket i praksis og rent faktisk vil stå i beredskap for Nyhamna også i situasjoner hvor det ikke foreligger SAKS eller andre kritiske situasjoner for regionens nettbrukere. Reservekraftverket vil da ha karakter av å være et reserveanlegg for produksjon av elektrisitet utelukkende for Nyhamna. I et slikt tilfelle har vi vanskelig for å se at en fordeling av kostnadene ved anlegget over sentralnettstariffen kan forsvares – en slik fordeling vil i praksis innebære at det er landets nettbrukere som betaler Nyhamnas reservestrøm – både med hensyn til investering og drift. IKM mener denne kostnaden bør bæres av brukeren av reservekraftverket.

3.1.7 420 kV FRÆNA –VIKLANDET – RADIAL ELLER MASKET NETT

Så vidt IKM er kjent med ble det ikke avkrevet anleggsbidrag av Nyhamna for etableringen av 420 kV Fræna – Viklandet, da kraftledningen ble vurdert som en del av det maskede nettet.

I henhold til kontrollforskriftens § 17-5 kan nettselskaper avkreve anleggsbidrag ved nye nettilknytninger eller ved forsterkning av nettet til eksisterende kunder. Ved etablering av kundespesifikke radialer kan kostnadene avkrevs kunden som etterspør tilknytningen, mens ved investeringer i masket nett kan

anleggsbidrag avkreves kunden som etterspør tilknytningen i ekstraordinære tilfeller. Kontrollforskriften § 17-5 hadde tilsvarende anvendelsesområde på tidspunktet anlegget fikk konsesjon.

420 kV Fræna – Viklandet ble etablert primært for å dekke den økte kraftetterspørselen i regionen utløst av utbyggingen på Nyhamna. Med andre ord ble nettutbyggingen utløst av et kundespesifikt behov for kraftforsyning. I dag bæres kostnadene av kraftledningen av nettkundene gjennom sentralnettstariffen.

Det er et prinsipielt viktig spørsmål hvorvidt denne kostnaden skal bæres alene av sentralnettskundene eller om en forholdsmessig andel må bæres av Nyhamna.

3.1.8 OPERATØRENS VURDERING AV FORSYNINGSSIKKERHETEN

IKM ønsker i denne sammenheng også å vise til at Shell, driftsoperatør for Ormen Lange, hele tiden har argumentert for at forsyningssikkerheten til Nyhamna er tilfredsstillende. For eksempel trakk Statnett sin søknad om konsesjon for 420 kV Ørskog – Nyhamna (et tiltak for å sikre tosidig innmating av strøm til Nyhamna) etter at Shell argumenterte for at forsyningssikkerheten var tilfredsstillende uten denne forbindelsen og avslo å yte anleggsbidrag for tiltaket. IKM viser her til Statnetts pressemelding av 25 mai 2010 hvor Statnett skriver:

”Statnett har nå drøftet saken på nytt med Shell som operatør for Ormen Lange. Lisensen er fortsatt ikke innstilt på å bidra til finansieringen av ledningen og kabelen. Shell har gitt uttrykk for at anlegget på Nyhamna kan tåle den type strømbrudd det kan være risiko for. Saken er også drøftet med Istad Nett som regional planansvarlig for kraftforsyningen i Møre og Romsdal. Statnett og Istad Nett er enige om at behovet for en slik ny forbindelse ikke er tilstrekkelig til å forsvare investeringskostnadene.”

Her vises også til side 35 i konsekvensutredningen for utvidelse av gassprosessanlegget på Nyhamna (Nyhamna Expantion 2012) fra september 2012 hvor Shell på spørsmål fra Fræna kommune uttaler:

”Risiko forbundet med en-linje-forsyning er vurdert som akseptabel nå og i de planlagte utbyggingene som omfattes av konsekvensutredningene. Kapasiteten i dagens linje tar høyde for økningen i strømforbruk.”

IKM mener søknaden om dispensasjon til utvidet bruk av Reservekraftverket kommer i et noe merkelig lys når operatøren ved anlegget selv er av den oppfatning at risikoen forbundet med ensidig forsyning er akseptabel.

3.1.9 OPPSTART VED PLUTSELIG AVBRUDD

Iht dispensasjonssøknaden vil en rask oppstarttid på 12-24 timer påføre Statnett en merkostnad på om lag MNOK 4-5 pr år.

I søknaden fremgår det ikke om hvordan, eller til hvilken kostnad, Statnett skal sikre elektrisitet og gass til oppstart av Reservekraftverket ved plutselig brudd på kraftforsyningen til Nyhamna.

Etter vår oppfatning må Statnett beskrive dette før søknaden kan behandles.

3.1.10 ALTERNATIVE LØSNINGER

IKM ønsker å påpeke at regionens kraftutfordringer er sammensatt, og at bruk av Reservekraftverket i regi av systemansvarlig anses som en uhensiktsmessig løsning. Regionen har et økende kraftunderskudd hvilket medfører et behov for å etablere ny produksjon. Utbygging av ny produksjon vil være et effektivt tiltak for å bøte på regionens kraftunderskudd og etablering av slik kraftproduksjon i nærhet til Nyhamna kan bidra til en tilstrekkelig leveringssikkerhet for Nyhamna på sikt.

IKM ønsker å fremheve at den løsning som etterspørres i Nyhamna kan kjøpes i markedet. IKM stiller seg derfor forundret til at tjenesten som etterspørres skal leveres av systemansvarlig i kraft av systemansvaret. Det vises igjen til det grunnleggende skillet mellom nettmonopolet og kraftproduksjon.

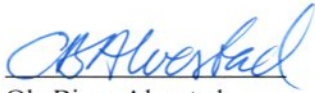
4 AVSLUTTENDE MERKNADER

IKM mener det er viktig å fremheve at premissene for etableringen av Reservekraftverket var å gi systemansvarlig et virkemiddel for å håndtere SAKS-tilfeller i en region med kraftunderskudd. En utvidelse av dispensasjonen vil innebære en utvidelse av anvendelsesområdet for Reservekraftverket og dette reiser flere prinsipielle spørsmål som må avklares før en eventuell dispensasjon avgjøres. IKM har i dette brevet pekt på flere utfordringer som en mener Olje- og energidepartementet må vurdere før en eventuell dispensasjon gis.

Vår vurdering er at en utvidet dispensasjon er i strid med premissene for etableringen av Reservekraftverket og medfører at systemansvarlig får en rolle som bryter med det grunnleggende kravet til systemansvarliges uavhengighet til produksjon og omsetning av kraft.

Det må satses på langsiktige løsninger for å avbøte energimangelen i regionen og slike løsninger best lar seg finne i markedet.

Med vennlig hilsen
Industrikraft Møre

Ole Bjørn Alvestad
Styreleder